

Експедиції

Олег БОЛЮК

МИСТЕЦЬКІ ЗНАХІДКИ ЕКСПЕДИЦІЇ НА БУКОВИНСЬКЕ ПОДІЛЛЯ І ПІВНІЧНУ БЕССАРАБІЮ

Oleh BOLUK. Some Artistic Finds of Expedition to Bukovine Podilia and Northern Bessarabia.

У 2007 р. впродовж 15 днів з 21 червня до 3 липня комплексна мистецтвознавча експедиція відділу народного мистецтва Інституту народознавства НАН України працювала на території північної та східної частини Чернівецької обл. Дослідницьку роботу науковці О.Федорчук (керівник експедиції), О.Никорак, О.Олійник, О.Шпак, Р.Мотиль, О.Козакевич, О.Болюк та водій мікрообуса В.Романів виконували у чотирьох р-нах за маршрутом Заставнівського р-ну – сс. Кадубівці, Веренчанка, Чуньків, Василів, Погорілівка, Вікно, Брідок, Мосорівка, Самушин, Баламутівка; Хотинського р-ну – сс. Перебіківці, Блищадь, Малинці, Колінківці, Круглик, Ворничани; Новоселицького р-ну – село Топорівці; Кельменецького р-ну – сс. Перківці, Бернове, Мошанець, Коновка, Вороновиця, вивчаючи сакральне та народне мистецтво. Виконання такого завдання є одним з етапів науково-дослідної роботи відділу за новою темою “Історія та теорія українського декоративного мистецтва: видова специфіка”.

Впродовж експедиції вдалось зафіксувати на цифрові зображенальні файли, фотоплівку, провести обміри, описи загалом 106 архітектурних об'єктів, у тому числі й переважно малі форми екстер'єра, та понад 900 одиниць творів декоративно-ужиткового мистецтва – сакрального та народного, архітектурних форм церковного інтер'єра, більшість з яких датовані до серед. ХХ ст. включно, а також опитати десятки респондентів,

інформація котрих стосується не лише мистецтва, а й частково історичних подій краю, етнографії, фольклору і є занотована на цифрових звукових файлах.

Тут в основному згадуємо найбільш виразні, на наш погляд, твори художнього деревообробництва, які можуть знадобитись колегам в мистецтвознавчих, історико-етнографічних дослідженнях, що, ймовірно, полегшить пошуки вітчизняних раритетів та новітніх художніх творів. Названі у статті предмети фіксовані автором. Інша значна кількість пам'яток потрапила у поле дослідження колег експедиції, які висвітлять їх у своїх публікаціях. Зрозуміло, перелік знахідок представлено не повністю, а ті, які згадані, не мають ще детального аналітичного опрацювання й, відповідно, теоретичних узагальнень, тому їх описовість містить лише інформативно-ознайомчий характер, що є важливим початковим етапом кожного дослідника.

У першому населеному пункті експедиційного маршруту – с. Кадубівці сфотографовано муровану каплицю, прямокутну у плані, тиньковану та придорожній хрест-копію такого ж з XVIII ст. з написом: “Господи прости, помилуй і благослови хрест 18 століття хрест поновив 2003 р. Козьмич Д.І.”.

При в'їзді у с. Веренчанка на цементному стовпі із зображенням Стопи Пресвятої Богородиці у невеличкій скрині-каплиці встановлено гіпсову фігуру Марії з Дитям 1861 р. (автор Григорій Гречул). У веренчанківську дерев'яну УПЦ МП Успіння Пресвятої Богородиці, 1794 р. (1768 р. – інша гіпотетична дата) всередину потрапити не вдалось, проте зафіксовано південні двері бабинця з образом св. арх. Михаїла та написом вгорі: “СІЯ ЦРКОВЪ УСПЕНІЯ ПРЕТЧІЯ БЦИ СОЗДАСЯ ИЖДИВЕНІЕМ КАПИТАНА ЗОТИ В.Х. 1794 ІУНІЯ,” а також плащаницю під склом у фігурній рамі над дверима храму. Недалеко давньої будівлі зведено церкву Успіння Пресвятої Богородиці поч. ХХI ст. На церковному подвір'ї збереглись кам'яні хрести очевидно ще з XVIII ст. У мурованій двоярусній з фартухом дзвіниці біля старої церкви знайдено ставник першої третини ХХ ст. та ставник-

Фото 1. Софа. Кін. XIX – поч. ХХ ст. Габарити: ширина 119 см, висота 98 см, висота сидіння 41 см, глибина 45 см. Погорілівський музей села при середній школі. Село Погорілівка Заставнівського р-ну Чернівецької обл. 23 червня 2007 р. Автор фото тут і далі, які публікуються вперше – О.Болюк.

Фото 2. Ікона “Місіонерство” (?) на переделлі бічного вівтаря кін. XIX – поч. ХХ ст. бабинця (пд) з написом. Мурівана УПЦ КП св. влмч. Дмитрія, 1887 р. с. Брідок Заставнівського р-ну Чернівецької обл. 25 червня 2007 р.

трійцю XIX ст. Останній прикрашений різьбленими завитками.

В інтер'єрі мурованої УПЦ КП Покрови Богородиці (інше храмове свято – Успіння Богородиці) поч. ХХІ ст. зафіксовано іконостас 2006-07 рр., виготовлений Ільчуком Георгієм Васильовичем, 1956 р. н.; фігуру серафима поч. ХХІ ст., різьбленого Бойком Василем Григоровичем. Також цим майстром виготовлено у 1999 р. кивот її семисвічник.

Фото 3. Напрестольний хрест (аверс). Кінець XIX ст.
Композиція “Розп’яття”: вгорі – благословляючий Бог-Саваоф над хмарами; лівий кінець – Тайна Вечеря з Ісусом Христом та вісімома апостолами; у центрі – розп’яття Ісус Христос з пів-фігурами пристоячих, праворуч – моління про Чашу. Внизу композиції в арковидному просвіті – Воскресіння Господнє. Кінець XIX ст. Мурвана УПЦ КП Святого Архистратига Михаїла, 1892 р. с. Мосорівка Заставнівського р-ну Чернівецької обл. 26 червня 2007 р.

У поле дослідження автора потрапили інші дерев’яні предмети облаштування. Зокрема, з сучасних – престол поч. ХХІ ст.; двоніжковий аналой біля престолу кін. ХХ – поч. ХХІ ст.; поставник-триствічник 2004 р. у вигляді серафи-

ма (майстер Бойко Василь); з минулого століття – шафи у ризниці 1930-их рр. та поч. ХХ ст.; поставник-триствічник у вигляді серафима 1960-70-их рр.; столик на Сорокаусти для свічок; лаву церковну серед. ХХ ст. хоругви (“процесії”): “Св. Миколай Чудотворець” – “Св. Марта” з написом: “Відновили Михайлі і Катерина Трач. 1938”; “Св. Іван Хреститель” – “Христос-Вседержитель” та “Св. влмч Варвара” – “Св. Миколай Чудотворець” першої третини ХХ ст.

В захристії вартими уваги стали кадильниця 1940-50-их рр. та латунний підсвічник з написом на седесі: “ФЫСЮК МРТО, РАНЕНЫ ДНЯ 19, 2, 1956.” Також зафіксовано гаптований хрещатий покрівець на потирі в дарохранальному кивоті XIX ст. і репродукцію “Коронування Божої Матері” поч. ХХ ст.

Опитано місцевого майстра художнього деревообробництва, вчителя праці Загальноосвітньої школи с. Веренчанка Довбенчука Василя Васильовича, 1956 р. н. та оглянуто його роботи: різьблені рами; набори дерев’яного начиння, сувенірну продукцію (шкатулки, панно); меблі (ліжка, шафи, креденси); хатне обладнання (вішаки, карнизи) та столярну продукцію (двері). Респондент назвав місцеві назви окремих мотивів тригранновимчастого різьблення: “ромб з двома вітейками”, “бабочка”, “саяво”, ромб, “бабочка, обніми мене,” коло, коло з півколами, “квадрат з виїмкою”, “заячі вушка”, “саяво в пелюстках”, “годинникова стрілка”, “три на шість”, “дев’ять на шість”, “дев’ять на двінадцять”, “двінадцять на три,” “змійка пряма,” “змійка колом”. Згадав, що його мама, Довбенчук (дівоче – Палазюк) Марія Іванівна, 1918 р. н., уродж. с. Веренчанка, також вміла робити стільчики.

У хаті директора школи с. Веренчанка Петрусяк (дівоче – Герчик) Орисі Юріївної, 1956 р. н., окрім вартісних зразків народної ноші (сорочок, крайки-“баярка”), особливо цінним виявився кивот 1945 р. з церкви с. Кадубівці, що є макетом цього ж храму. Він змайстрований Козьмичем Юрієм, прибл. 1918 р. н., с. Кадубівці, який виготовляв кивоти, поставці.

Знімковано давні предмети власниці Машкур (дівоче – Смаглій) Марії Григорівної, 1943 р. н.,

урод. с. Веренчанка – жіночу сорочку, вишивку бісером, гладдю 1956 р.; шлюбну жіночу сорочку з “вінком”, вишиту “на пар”, гладдю 1959 р.; “баярок” 1930-их рр.; чоловічу сорочку, вишиту низинкою 1955 р. На горищі виявлено куфер й “армійський чемодан”. У господині також зберігаються медальйони “Sancta Maria Chestochowska”, “Чудотворный образъ Матери Божой Неустанной Помочи” та ручний хрест 1906 р.

У хаті вже померлої Герчик Ганни Георгівної, 1932 р. н., урод. с. Кадубівці Заставнівського р-ну, матері Петрусяк О., сфотографовано скляну розмальовану стелю хати, що є рідкісним прикладом облаштування інтер’єру в такий спосіб, тим паче у сільській місцевості. Серед інших речей вартими уваги були скриня першої третини ХХ ст.; мунтян (кіптар), виготовлений і куплений у м. Заставна; корито; жіноча сорочка (вишивка гладдю, “коронка” – “на простий”) 1940-их рр.; мереживо простирадла серед. ХХ ст. На горищі знайдено мальований куфер з датою “1923” та чавунний “горнець”.

У с. Чуньків в мурованій УПЦ МП Святої Трійці 1912 р. встановлено іконостас, “павук”, казальницю, архієрейське сідалище біля західної стіни південної апсиди трансепта, очевидно, усі ж цього ж року або дещо пізнішого часу виготовлення, як, наприклад, процесійний хрест 1913 р., ікона “Св. Іван Сучавський” з написом: “Жертвували Георгій і Марія Тарновецькій Іванів. в Рощі 1917”. З інших вартих уваги предметів виявлено стелець з геометричним тригранно-виїмчастим різьбленим на ніжках 1980-их рр.; аналой для вшанування; ікони “Св. Миколай” та “Св. Варвара”, образ “Страшний Суд” (типографія першої третини ХХ ст.); “Матерь Божия споручница грешныхъ” першої третини ХХ ст., “Коронування Божої Матері” з написом: “ЖЕРТВА АННН ВДОВН, ПО ТЕОДОРОВН ГОВДІ. Р.Б.1924”, “Стль Хрт. Василій” з написом: “Пожертвували: Томюк Василь Ів. Томюк Василь Вас. Мельник Василь Вас. 1979 р.”; процесії (хоругви) “Св. Антоній Печерський” – “Св. Георгій” першої третини ХХ ст., “Успіння Пресвятої Богородиці” – “Покрова Влахернської Богородиці” першої третини ХХ ст.; ікони “Новозавітня

Трійця” першої третини ХХ ст., “Св. пророк Ілля”, “Св. Варвара з житієм”.

На обійті Вальчук (дівоче прізвище – Бабич) Марії Іванівної, 1940 р. н., обміряно стіл кін. 1920-их – поч. 1930-их рр., виготовлений батьком інформаторки, майстром Бабичем Іваном Михайловичем, 1909 р. н. На подвір’ї садиби голови сільради с. Чуньків сфотографовано профілювання бамбетля першої третини ХХ ст.

Фото 5. Каркасна двоярусна дзвіниця з мурованим парапетом (пн-сх) біля мурованої УПЦ КП Різдва Пресвятої Богородиці, 1894 р. с. Самушин Заставнівського р-ну Чернівецької обл. 26 червня 2007 р.

У с. Василів на цвинтарі збереглись давні хрести та кілька родинних склепів кін. XIX ст. Особливо цікавими, на наш погляд, є п’єдестал намогильного хреста з написом: “Tu spoczywa Antonina z Wozniakowskich Lazeczko urodzona r. 1833 zmarla r. 1894. ...jej duszy” та склеп з написом: “Cripta familiei Balasinoviei”.

В Музеї археології “Давньоруське місто Василів” громадський його директор Марія Василівна Смук, 1956 р. н., урод. цього ж села, люб’яз-

но дозволила опрацювати експонати, зокрема дерев'яні ключі та замок, точений келих, крісло з кордибаном XIX ст. На території села зафіксовано оригінальну дерев'яну надбудову криниці 1989 р., із профільованими накладками та люстертками. Конструкцію виготовив майстер Слободян Василь Дмитрович, 1944 р. н.

У мурованій УПЦ МП Різдва Пресвятої Богородиці 1835 р., до стіни якої прикріплена охоронна таблиця, вдалось зафіксувати, окрім іконостасу, серафима над царськими вратами та аналої (складуваний з X-видними ніжками й тканиною) для Євангелія, лави 1990-их рр. Біля будівлі оглянуто двоярусну дзвіницю, намогильні хрести, хвіртку церковного подвір'я, колишню плебанію XIX ст.

На сволоці хати 1936 р. Ольги Дудчак, прибл. 1918-20 рр. н., урод. с. Чуньків Заставнівського р-ну, вирізьблено хрест. В господині записано інформацію, що “Кирилюк Степан Миколайович, прибл. 1924 р. н., малював хати, образи”. Чоловік Ольги Дудчак, 1918-20-их рр. н., Дудчак Василь Григорович, 1911 р. н., помер (?) р. робив хрести, пам'ятники з каменю. Також зафіксовано фото образів на склі; спинку ліжка (“лужка”) 1938 р., роботи місцевого столяра Макуха Василя Васильовича; креденс 1930-их рр.; стіл поч. ХХ ст. (“роблений за Австрією”); профілювання причілка.

У хаті Семенюк Анни Степанівної, 1942 р. н., сфотографовано ручний хрест з церкви св. ап. Петра і Павла 1843 р. с. Красноїлова Верховинського р-ну, подарований священиком цієї парафії її чоловіку-бляхару, який покривав там церкву.

У Погорілівському музеї села при середній школі (директор музею Ластюк Віталій Дмитрович) опрацьовано низку експонатів: шафу, крісло, софу кін. XIX - поч. ХХ ст., котрими був облаштований маєток місцевого пана (Фото 1); триствінник першої третини ХХ ст.; чоловічий та жіночий одяг; ікони на дощі “Розп'яття з Пристоячими”, “Св. Костянтин Великий” (?), “Св. Миколай Чудотворець” з написом: “Сор. Феодоръ Чернопискій. 1883” (?); ікону в кіоті “Бог-Саваоф” 1890 р.; скриню поч. ХХ ст.; ксерокс розрізу і плану церкви с. Погорілівка,

знайдених і скопійованих у держархіві Чернівецької обл.; пам'ятну таблицю на церкві з написом: “Церковъ сія созданная 1870-1881 добровольными жертвами собранными въ краю БУКОВИНѢ [100 гульденовъ] якоже значными датками отъ ФОНДУША религійного православного [200 гл] и митрополита СУЛВЕСТРА [500 гл] и совѣтниковъ консисторскихъ [500 гл] разомъ [1000 гл] на иконостасъ и ПАТРОНАТА церковнаго [630 гл] и странiem православныхъ християнъ [1182 гл] анаипаче СТЕФАНА РУДАНА [530 гл] и ТЕОДОРА МАЛѢЦУКА [200 гл] отъ веси ПОГОРИЛѢВКИ за побужденемъ гашнаго особливо дѣтельного и ревнаго душпастиря и пароха ДІОНІЗІЯ ГРИГОРОВИЧА. Освященная же 18 Іануарія 1881 г. митрополитъ Куръ СУЛВЕСТРОМ Морарю Андріевичем во время владѣнія ИМПЕРАТОРА ФРАНЦА ЙОСИФА I. Бляхою покрытая 1892 г. на счетъ прихожановъ [1000 гл] и заходомъ пароха мѣстечеваго ИГНАТИЯ КАРАДЖЕ и епітропства церковнаго. Одновленная внутренно и внѣшно и изображенна издержками парохіянъ [800 гл] и заходомъ высшепомянутаго пароха I.K. и братства церковнаго 1896 года.”; ілюстрований календар “Приятели” 1931 р., видання “Ю. Сливка і Ко” у Чернівцях; скарбничку з церкви с. Погорілівка; ручний хрест кін. XIX ст.; ткацький верстат; літографію “Цар Соломон” (?) у Псалтирі; ікону “Св. мч Іван Сучавський” кінця XIX ст.; мальовану скриню з мотивом серця та датою “1931”; начиння та керамічний, дерев'яний і скляний посуд на миснику поч. ХХ ст.; різноманітний реманент – ступу, жорна, коси та серпи, а також обрядовий хліб – здобну випічку, великовідні баранці, коровай у “Світлиці хліба”.

У мурованій УПЦ МП Св. Миколая Чудотворця, 1881 р. біля входу в храм сфотографовано вішак для головних уборів та одягу (парафіяни називають його “гардеробом”), що не часто зустрінеш у церквах. Опрацьовано в інтер'єрі тепрапод, казальницю, аналої для ікони, поставник та запрестольний хрест 1880-их рр., процесійного хреста 1913 р., одноніжковий аналої, серафима над царськими вратами, престол 1990-их рр. (майстер – випускник деревообробного технікуму

Фото 4. Ікона аналоя (верх, інший ракурс) “Різдво Богородиці” (фрагмент). XIX ст. Мурвана УПЦ КП Різдва Пресвятої Богородиці, 1894 р. с. Самушин Заставнівського р-ну Чернівецької обл. 26 червня 2007 р.

Фото 8. Фасад церкви (пд-зх). Дерев’яна УПЦ МП Пресвятої Трійці, 1935 р. с. Блицадь Хотинського р-ну Чернівецької обл. 28 червня 2007 р.

Пітик). Також зафіковано дарохранильний кивот XIX ст., клірос з рухомим плюстрем 1880-их рр., патерію тих самих років, свічник для панаход, процесійні хрести з триногою поч. XX ст. Біля церкви сфотографовано криницю; двоярусну дзвіницю з фартухом, перенесену з іншого місця села від дерев'яної церкви, яка згоріла.

Парох церкви св. ап. Івана Богослова, 1827 р. с. Вікно, о. Микола Гайдещук, 1967 р. н. повідомив, що храм був закритий 27 років і на той час було вивезено невідомими 12 возів різного начиння з місцевої церкви у Києво-Печерську Лавру, на Афон і ще не міг згадати куди. В інтер'єрі збереглись аналой з церкви с. Шерівці; олеографії “Св. Георгій”, “Св. Миколай Чудотворець” румунської типографії першої третини ХХ ст.; поставці з крильми серафима; запрестольне “Розп'яття” першої третини ХХ ст.; оклад Євангелія; ручні та процесійні хрести; хоругви-“процесії”.

На церковному подвір'ї сфотографовано муровану двоярусну дзвіницю, зовнішній престол для освячення води; “гробівці” з датуванням “1854” та 1890-их рр. заможного панства, намогильний хрест зі скульптурою.

В наступному селі маршруту – у Брідку оглянуто придорожню православну муровану каплицю св. Софії (?) та цвинтарну каплицю з іконою над входом “Св. Георгій Переможець”, сфотографовано профільований причілок ганку хати 1950-их рр. На території села збереглись брами 1970-их рр. з профілюванням та муріваними стовпами із стилізованим вазоном.

Мурована УПЦ КП св. влмч. Дмитрія, 1887 р. містить низку цінних об'єктів: свічники XIX ст.; клірос та двоніжковий аналой серед. ХХ ст. у трансепті; п'ятиярусний іконостас, панікадило 1880-их рр.; підсвічник-триногу ХХ ст.; ікону “Покрова Влахернської Богородиці” та св. Роман-піснеспівець” з написом ліворуч внизу: “Жертвовали жінчини із Сила Брідка. у Війну. Року-1944.1/7” та підписом право-руч внизу: “Художник-риставратор Базовий Миколай Ст. с. Брідок 1989 р.”; олеографію-диптих “Собор Знамення Пресвятої Богородиці” – “Ісус Христос” російської типографії (?), прикраше-

ний вгорі аплікацією з паперових квітів 1920-30-их рр.; іконами “Новоозавітня Трійця” з написом: “...СУЮЩІЙ НА НБСИ. ОТЦЬ СЛОВО И ДХЪ СТЫЙ. И СІИ ТРИ ЕДИНО СУТЬ. Іоана” та “Хресну Дорогу” 1880-тих рр.; бічний вівтар бабинця з написом на передлі: “Никифор. Вакалюк Ів. Василій. Вакалюк Киф. Василій. Махній Тео. Василій. Котик Мих. Данило. Меронюк Тео. Іаков. Згара Н. Петро. Загара Іва. Николай. Андрушко Вас. Манолій. Бурик Вас. Іван. Загара. Ана. Георгій. Базовий Ст. Георгій. Ілюк Ігна.”, “Василій Гудима Мих. Миколай Куницкій Іво. Івонь Сторошчук Пе. Миколай Сименюк Ст. Михайлі Загара Гуз”, “Под Проводом Вс. ОТЦА МИЛЕТИЯ ГАЛІПА. Природника Церкви в Броді, і Єспітропів. Васила Бурика, Теодора Ілюка, Данила Мигайчука, і Нач. Грома. Васила Пітєка Зас Петра Сандула. і Півца Церк. Івона Мігайчука. А Жертвовали сей Образ і Часосказ. Члени Василій Загара Іво. Івон Андрушко Вас. Івон Пітєк Ман. Івон і Петро Базовий Іак. Василій і Олексей Вакалюк Он. Георгій Манолій Івонь Сандуль Ст. Григорій Делей Гео. Георгій Шидловській Ол. Петро Хабара Іво. Манолій [обрамлення ікони праворуч]: Василій Юлобегазь Кривча. Василій Семенюк Ст. Кость Загара На. Манолій Шасталь Ів. Івонь Тиронь Дим. Іонь Плаксій Ва. Симіонь Шасталь Акс. Миколай Яремко Дим. Івонь ...Іво Прокопій Тихонь Іак. Симіонь Хабара Гео. Івонь Шасталь Тео. Миколай Пирік Іво. [обрамлення ікони ліворуч]: Івонь Шашталь Вас. Івонь Поклітар Ди. Георгій Шасталь Іак. Теодор Делей Ілі. Василій Котик Ст. Василій Гудима Іво. Ко... Гудима Вас. Прокопій Бастал Іво. Василої Ва... Івонь Загара Ди. Василій ...Василій Сандуль Іво. Григорій Загара... [обрамлення ікони знизу погано збережене – замальовані імена фарбою]: Івонь Загара Іво. Александер Базовий Іак. Іаковъ Петро... Ник. Миколай Ілюкъ Тео.... Іво... Вас. Петро... Андрушко Іво... Дим.” та підписом на наклеєному на ікону у лівому нижньому кутку папірці: “На згадку Парохіянам Брідської церкви Бзовий 1989 р.” та іншим фрагментом напису: “Кость Лазоряк Вас. Онуфрій Марусяк Вас. Тевдор Гудима Он. з Бабина Івонь Заремба. Васи-

лій Загара Іво. Василій Делей Іво. Кость Гудима Вас. Василій Вакалюк Дим. Теодор Шастал Ман. Василій Огороднин Ан. Георгій Гудима Дим. зложили суму 378 долар. года 1904. Боже спаси нас”

(Фото 2); ікону “Покровъ Пр. Дѣви Богородици” 1893 р. з написом: “Пожертвила Василина Питикъ Г. 1893 Марія Вирига” та підписом: “худ-криставратор Бзовий Н. Ст. VI-27-1990 р.”; ікону на двох дошках “Святителі Церкви” поч. ХХ ст. з накинутою на неї рушником-переміткою з мотивом вазона (1930-ті рр.); ікону “Богородиця Одигітря” (“Цариця Небесна”) 1895 р. з написом: “Пожертвила Василина Бзова Г. 1895.”; бічний вівтар “Св. Параскевія П’ятниця” з іконою на пределлі “Мучеництво Св. Параскевії П’ятниці” 1890 р. із написом внизу праворуч: “Пожертвиль Іванъ Сандуль. 1890 года.”; аналой для вшанування ікон у бабинці 1930-их рр.; процесійні хрести кін. XIX ст.; престол з дарохранильницею та напрестольним хрестом 1880-их рр. із написом на звороті базиса: “Художник риставратор Бзовий Николай Ст. с. Брідок. 1989 р.”; антимінс на стіні апсиди; прострілену кулею ікона “Благовіщення” празничного ряду старого іконостасу в апсиді; пошкоджена ікону “Св. пророк Ілля на вогняній колісниці” над царськими вратами в апсиді; ікону “Богородиця-Одигітря і Христос” з написом: “Жертвовали Женшини Сила Брідка у Війну. Р. 1/6 1944” та ікону “Новозавітня Трійця” з написом: “Жертвовали Жінки з сила Брідка у Війну р. 1944 1/VII” та нерозбірливим підписом в апсиді; іконоу “Св. ап. Петро” з написом: “Жертвовали ... Р 1911” та “Відновив Бзовий Н.С. 1989 р.” її наклеєним папірцем з написом: “На згадку Парафіянам Брідьцької Церкви Бзовий 1989 р.”; ручним хрестом 1860 р. з написом автора на ручці: “Георгій П...рінок.”

За маршрутом між селами Митків та Мосорівка натрапили на придорожню каплицю Покрови Пресвятої Богородиці поч. XXI ст., а село Мосорівка починається іншою одноіменною з попередньою муреною каплицею 1990-2000-их рр. У ній зафіковано давні літографії “Св. пр. Ілля на вогняній колісниці” та “Ісус у терновому вінці.” На початку села на кладовищі багато кам’яних хрестів. Кілька з них сфотографовано. Недале-

ко цвинтаря є хата 1960 р. (майстер-будівничий Кужняк Григорій Миколайович 1934 р. н. з с. Міткова), ганок якої оздоблений вишуканим профілюванням.

У хаті Зарицкої (Троп) Василини Михайлівні, 1937 р. н., оглянуто розписаний стіл, куплений у Клішківцях у 1960-их рр.; “веренъки” й налавники 1960-их рр.; “мінтян” з “тхорами” 1970-их рр. (майстер Гордіца родом з с. Міткова); скриню поч. ХХ ст.; розписи на стелі 1950-их рр. (майстер-маляр з с. Вікно – прізвище встановити не вдалось).

Біля муреної УПЦ КП Св. арх. Михаїла, 1892 р. є намогильний хрест, перенесений біля муру церковного подвір’я (сама могила священика, похованого 1815 чи 1816 року, – під муреною церквою). Церковне подвір’я обнесено кам’яним муром, у якому є два входи з брамами. На подвір’ї стоїть двоярусна дзвіниця з фартухом. На її верхньому ярусі. Було знайдено рокайлевий медальйон бічного вівтаря (іконостаса) поч. XIX ст.; профілювання та різьблення запрестольного хреста XIX ст.; підсвічник XIX ст.; односвічники XIX ст. Сфотографовано дзвони з написом: “...оцук Василь”, інший – з датуванням “1902”, прикрашений вилитою трояндою.

У храмі опрацьовано тетрапод другої пол. ХХ ст.; аналой XIX ст. для вшанування ікон із зображеннями на боковинах святих; клірос із іконами на боковинах XIX ст.; шафу кін. XIX - поч. ХХ ст.; проскомидійник-нішу з іконою “Євхаристія” кін. XIX ст.; комод XIX ст.; ікону “Св. Миколай Чудотворець” з написом: “Жертвовала Булемовська Марія Василівна 1958 р.”; розкладуваний аналой зі шкірою 1914 р. з написом на торці пюпітра: “Жертві Аксентія і Анниці Шевчук Іванів. р. 1914”; дверний ключ; скриню, обтягнуту шкірою й ковану, XIX ст.; куферок XIX ст.; царські врати XIX ст.; ручні хрести: 1894 р. з монограмою: М.А.Т.С., 1898 р. і поч. ХХ ст. з монограмою З.Б.; процесійні хрести кін. XIX – поч. ХХ ст.; напрестольний хрест кін. XIX ст. (Фото 3) та інший, з написом внизу: “Мафей [Матвій?] і Марія Комісарук. Р.1923/VII.”; потир XIX ст.; столи першої третини ХХ ст. та кін. XIX ст.;

ікону “Св. пр. Ілля на вогняній колісниці” XIX ст.; павук нави кін. XIX ст.; іконостас кін. XIX ст.; аналой двоніжковий поч. XX ст.; постavecь-триствінник з крильми серафима та іконкою “Христос-Вседержитель.” першої третини XX ст.; напрестольний ручний хрест з написом: “Андріяш і Домна Василик. 1913.”; аналой двоніжковий біля престолу для Євангелія першої третини XX ст.; напрестольний хрест базисом у вигляді каплиці кін. XIX ст.; ікону “Св. влмч Пантелеймон” початку XX ст.; ікону “Преображення Господнє” з написом внизу: “Жертвовала Маренда Скрипічук Домітрашева. Р. 1914”; ікону “Різдво Христове” поч. XX ст.; усеношницею кін. XIX ст.; запрестольний хрест поч. XX ст.; кадильницю 1913 р.; металевий триствінник поч. XX ст.; металеву дарохранильницю поч. XX ст.; металеву дароносницю поч. XX ст.; оклад Євангелія поч. XX ст.; ікону “Св. Миколай Чудотворець” поч. XX ст.; окремі сторінки “Тріодіона”, виданого 1753 р. у Львові Ставропігійським братством (автор гравюр Никодим, виготовив 1720 (?)); пом’янник з написом: “Помєнник храма стаго архистратига Міхаила и веси Мосорівка...” 1861 р.; процесійний хрест “Воскресіння” першої третини XX ст.; ікону “Св. влмч Дмитро Солунський” поч. XX ст.; ікону бічного вівтаря “Св. влмч Іван Сучавський” кін. XIX ст.; триптих “Св. Феодосій” – “Покрова Влахернської Богородиці та св. Роман-піснеспівець” – “Св. влмч Дмитрій Мироносець” з написом у лівому нижньому кутку: “Жертвовали жінщини в року 1917 вдячні Господу Богу за відведення найтяжчих воєнних огнів 1916 р.”; ікону на дощці “Богородиця-Одигітрія” – “Розп’яття з пристоячими” – “Св. Миколай Чудотворець” кін. XIX – поч. XX ст.; ікону “Жінки-мироносиці” першої третини XX ст.; ікону бічного вівтаря “Св. влмч. Варвара” кінця XIX ст.; ікону “Страшний Суд” першої третини XX ст.; розкладуваний аналой зі шкірою 1914 р. з написом на торці плюпітра: “Жертвви Аксентія і Анници Шевчук Іванів. р. 1914”.

В Музей-світлиці “Рідні обереги”, заснованого у 1999 р. при школі с. Самушин сфотографовано скриню кін. XIX – першої третини XX ст.;

набаний хрест дерев’яної церкви с. Мосорівка.

У сільській мурованій УПЦ КП Різдва Пресвятої Богородиці, 1894 р. знаходяться тетрапод XX ст.; клірос з рухомим плюпітром, казальниця першої третини XX ст.; ставник з базисом-триногом кін. XIX – поч. XX ст.; двоніжковий аналой для Євангелія з профільованими “п’ятами”; шафи із декоративними завершеннями 1930-их рр. та 1960-70-их рр.; ікона “Іоан Сучавський зі страстями” з підписом: “Hie JazLowecki. Czernowitz. 1905” Ікона стоїть на пределлі, на антипедіумі якого напис: “Жертва Сазонкін і Настасія Лучакъ. Г. 1903”; процесійний хрест поч. XX ст.; постavecь з триногою серед. XX ст.; підсвінник з колоною, яка походить з попередньої вже неіснуючої церкви (очевидно, з киворію або опори хорів) поч. XIX ст.; наземний триствінник першої третини XX ст.; іконостас та павук 1890-их рр.; ікона “Воскресіння Христове” з підписом: “Жертва Аксентія і Дарії Руснак. 1911”; хоругва з образом “Собор православних святих” з підписом: “Жертвовали Николай Пацеринюк, Стефан Доменко, Василь Малинчок. Никол. Р. 1912”; процесійний хрест XIX ст.; аналой рухомий з Х-подібними ніжками та шкіряним верхом-плюпітром; плащаниця XIX ст.; аналой стаціонарний длявшанування ікон (Фото 4); запрестольний хрест XIX ст.; ікони “Зішестя Святого Духа”, “Богоявлення Господнє”, “Різдво Христове”, “Успіння Пресвятої Богородиці Приснодіви Марії”, “В’їзд Ісуса Христа в Єрусалим”, “Преображення Господнє”, “Вознесіння Господнє”, “Благовіщення” “Введення Діви Марії в храм”, “Різдво Богородиці”, Стрітення Господнє” празничного ряду старого іконостасу XIX ст.; кадильниця “за румун”; ручний хрест з написом “1893”; різьблена таблиця-картуш з написом: “Сія церков збудована в 1894 р. а відновлена в 1924 р. з причин Світової війни від 1914 р. до 1918 р.” Біля церкви стоїть каркасна двоярусна дзвіниця з муріваним парапетом. (Фото 5).

У садибі Лучика Василя Івановича, 1943 р. н. сфотографовано ковану скриню кін. XIX ст.

В УПЦ МП Успіння Пресвятої Богородиці, 1892 р. с. Баламутівка вдалось зафіксувати лише престол поч. XXI ст. (майстер зі с. Самушин);

Фото 6. Верх аналоя для Євангелія у апсиді з іконою "Собор архангелів пресвятих безплотних сил". XIX ст.
Дерев'яна УПЦ МП Святого Архистратига Михаїла, 1914 р. с. Перебиківці Заставнівського р-ну Чернівецької обл.
27 червня 2007 р.

аналой для Євангелія першої третини ХХ ст.; запрестольну ікону "Воскресіння Господнє" кін. XIX ст.; трирядний іконостас (верхні ряди відновлені). А ззовні – профілювання лиштв навколо одвірка; загальний вигляд храму; кам'яний хрест на місті престола з попередньої неіснуючої церкви.

Кабінет українознавства при загальноосвітній школі с. Перебиківці диспонує кількома предметами хатнього облаштування та меблями: скринею 1935 р.; мисником ("замисником") першої третини ХХ ст.; софою 1925 р.

Біля дерев'яної УПЦ МП Св. арх. Михаїла, 1914 р. є криниця з датою 1984 на надбудові; хрест з колонкою; хрест з трикутником ("Всевидяче Око"). У храмі привертають увагу тетрапод; чотириніжковий переносний аналой кін. ХХ ст.; аналой для Євангелія у апсиді з іконою XIX ст. (Фото 6); мідна хрестильниця 1914 р.; напрестольне металеве "Розп'яття", павук нави, свічник поч. ХХ ст.; ікони намісного ряду "Христос-Вседержитель", "Новозавітня Трійця" 1914 р.; ікони царських врат "Св. єв. Матвій", "Богородиця", "Св. єв. Марко", "Св. єв. Іван", "Архангел Гавриїл", "Св. єв. Лука" на царських вратах 1914 р. і "Тайна Вечеря" над ними; металева хоругва "Св. влмч Варвара" – "Богоявлення Господнє" (реверс) поч. ХХ ст.; плащаниця в апсиді 1914 р.; чаша для свяченості води, горне сідалище кін. XIX ст.; запрестольна ікона "Молитва в Гетсиманському саду" поч. ХХ ст.; металевий семисвічник періоду модерну; аналой для Євангелія в апсиді з іконами на стінках XIX ст.; ікона "Христос-Вседержитель" у апсиді XIX ст.; металевий дарохранильний кивот; ікона "Розп'яття" І.Саєнка 1914 р.; металеві підсвічники у вівтарі поч. ХХ ст.; "мандиліон" з іконкою "Воскресіння" на трикутній підставці для свічок; шафку у паламарні початку ХХ ст.; ікона "Св. Арх. Михаїл" над дверима на хори; процесійні хрести XIX ст. (три); дзвони на дзвіниці над бабинцем; ікона "Богородиця-Одигітрія" у наві з написом: "Образъ Пресвятая Богородица Герцоговецкая Бессарабская. Сию икону пожертвовали стараниемъ жени Ксени Чепляука, Мария Бровинова, Мария Заволоцка, Гафия..., параска Дудлярка,

Татіяна Фисюкова и анна Мартинова. 1874..." ; ікони "Св. Дмитрій", "Св. влмч Варвара" початку ХХ ст. та "Св. влмч Варвара з житієм" 1840 р. (Фото 7); "Св. Марія Магдалина" з написом: "Сию Икону Пожертвовали общество Женского Кола...1867 года Мая 26 дня"; хоругви "Св. мч. Георгій" і "Св. Миколай Чудотворець" першої третини ХХ ст. (?).

У селі сфотографовано профільовану браму сільської садиби 1960-70-их рр.; профілювання переплетення вікон веранди хати 1960-их рр.; профілювання огорожі з брамою 1970-их рр.

Невеличке с. Блищаць Хотинського р-ну має дерев'яну УПЦ МП Пресвятої Трійці, 1935 р. побудови, біля цвинтаря, котра не відома широкому загалу науковців, оскільки каплицю 1935 р. розбудували як церкву лише в 1992 р. (Фото 8). Сфотографовано фасади церкви, дзвіницю з газовими балонами, котрі слугують замість дзвонів; дерев'яний хрест біля входу на церковне подвір'я. В інтер'єрі зафіксовано: клірос (четириночний столик) 1980-90-их рр.; шафу 1960-их рр.; іконостас 1930-их рр.; семисвічник, дарохранильний кивот, триптих "Св. мч. Пантелеймон" – "Воскресіння Господнє" – "Св мч. Іван" 1930-их рр.; ікону (фрагмент іконостаса чи бічного вівтаря?) "Богоявлення Господнє" XIX ст.; ставник з триногою 1930-их рр. Також оригінальними виявилися профілювання брами сільської садиби 1970-их рр. та ганку хати 1960-их рр.

У с. Малинці вдалось знайти професійних столярів, які виготовляють на замовлення двері, вікна. Сфотографовано окремі найбільш цікаві вироби.

В Історико-краєзнавчому музеї с. Колінківці серед багатьох експонатів зберігаються меблі та господарський реманент: "блідар" (від "бліда" – миска) 1930-их рр.; скрині й куферки поч. ХХ ст.; софа поч. ХХ ст.; ярмо поч. ХХ ст.

Пам'яткою архітектури державного значення є мурівана, оборонного типу УПЦ КП Св. пр. Іллі, 1560 р. с. Топорівці Новоселицького р-ну. Тут, під час ремонтних робіт вдалось сфотографувати точений семисвічник середини ХХ ст.; запрестольну ікону "Христос-Вседержитель" на рамі-підставці з точеними ніжками поч. ХХ ст.;

Фото 7. Ікона “Св. влмч Варвара з житієм”. 1840 р (?) – напис. Дерев’яна УПЦ МП Святого Архистратига Михаїла, 1914 р. с. Перебиківці Заставнівського р-ну Чернівецької обл. 27 червня 2007 р.

образи західної іконографії “Богородиця з лілією” (“Благовіщення”) та “Ісус Христос” поч. ХХ ст.; чотириножний та триножний свічкини першої третини ХХ ст.; аналой складуваний з X-подібними ніжками для Євангелія першої пол. ХХ ст.; різьблений картуш з іконостасу (ві-втаря?), поставці на гориці церкви кін. XVI-II – поч. XIX ст. Біля храму стоїть надбрамна двоярусна мурена дзвіниця XVI ст. У селі також є мурена УПЦ МП Св. пр. Іллі, 1912-14 рр. Однак, за браком часу у церкву не вдалося потрапити.

У с. Ставчани Хотинського р-ну в УПЦ МП арх. Михаїла, 1848 р. провадився парафіянами ремонт, тому неможливо було опрацювати вартісні об’єкти.

В “Кімнаті українознавства” загальноосвітньої середньої школи с. Круглик сфотографовано образ “Адам і Єва біля Райського дерева” румунської літографії поч. ХХ ст. ї куферок поч. ХХ ст.

Дерев’яна церква Покрови Пресвятої Богородиці, 1807 р. диспонує низкою нового облаштування, хоча трапляються і пам’ятки минулого й кінця позаминулого століття: іконостас 2005-06 рр. (виготовлений у Румунії, в монастирі Нямц у с. Нямцашор, майстром Нело Фосалеу); горне місце кінця ХІХ ст.; репродукція “Обряд роздавання Священного Вогню в велику Суботу у храмі Гроба Господнього в Єрусалимі” поч. ХХ ст.; потир XIX ст.; образи “Св. влмч Варвара” та “Усікновення голови св. Іvana Хрестителя” XIX ст.; скриня першої третини ХХ ст.; запрестольне металеве Розп’яття поч. ХХ ст.; образ “Воскресіння Христового в Храмі Господньому в Єрусалимі” кін. XIX - поч. ХХ ст.; шафа-ризниця серед. ХХ ст.; процесійний хрест кін. XIX - поч. ХХ ст.; ікона “Блаженна Ксенія Петербурзька” кін. ХХ ст.; ікони “Св. влмч Варвара” та “Богородиця-Одигітрія” кін. XIX ст.; процесійний хрест кін. XIX ст.; Євангеліє 1820 р.; ікона “Покрова Влахернської Богородиці та Роман-сластоспівець” XIX ст.

Дерев’яна УПЦ МП Різдва Пресвятої Богородиці, 1907-09 рр. с. Ворничани не була закритою у радянський час. Тут експедиторами було звернуто увагу на образи-пам’ятки поч. ХХ ст.;

срібне блюдо XIX ст.; металеві потир, дарохранительний кивот, напрестольний хрест, семисвічник, односвічники поч. ХХ ст.; плащаницю у футлярі XIX ст.; іконостас 1909 р.; скриню кін. XIX – поч. ХХ ст.; процесійні хрести першої третини ХХ ст., початку та середини ХХ ст.; тетрапод кін. ХХ ст.

У хаті поч. ХХ ст. Колісник Парасковії Мануїлівної, 1922 р. н. цікавими виявились софа, оздоблена мальованими квітами (куплена на базарі в 1950-их рр. у с. Клішківцях); образи (репродукції румунської типографії) “Св. Миколай Чудотворець”, “Бог-Отець та Дух Святий” і фотопродукція “Дванадцятирічний Христос” 1970-80-их рр.

У хаті 1946 р. Іллі Івановича Волощука, 1928 р. н., с. Пірківці Кельменецького р-ну сфотографовано стіл поч. ХХ ст. (майстер Гарчаун), двері хати 1946 р.

Біля муреної УПЦ МП Архистратига Михаїла, 1847 р., реставрованої 1984 р., зведені двоярусну мурену дзвіницю біля входу на подвір’я та каплицю св. Пантелеймона, збудовану 1997 р. в пам’ять діяльності отця Пантелеймона, який служив у перші роки гонінь Церкви радянською владою. На подвір’ї зберігся також намогильний хрест XIX ст.

У храмі – іконостас кін. ХХ ст.; ікона “Св. влмч Варвара” кін. XIX ст.; ікони “Преподобний св. о. Серафим Саратовський Чудотворець”, “Св. архистратиг Михаїл” та “Св. мч Іван воїн” поч. ХХ ст.

У Музей історії с. Бернове, відкритий 1989 р., зберігається станок (верстат), “кросна” XIX – поч. ХХ ст.; прядка поч. ХХ ст.; жіноча сорочка першої пол. ХХ ст. та чоловіча, білим по білому з “цятками” на “пряжковому” полотні кін. XIX – поч. ХХ ст.; образ “Богородиця Одигітрія”, хромолітографія в типографії Т.А.Губанова в Санкт-Петербурзі (?) 1884 р.; ікона “Богородиця Елеуза” XVIII ст.; керамічний посуд та теслярські й столярні інструменти.

Церква св. влмч Дмитрія, 1887 р. обладнана вартими уваги іконостасом кін. XIX ст.; переносним дзвоніжковим з “п’ятами” аналоєм; релікварієм поч. ХХI ст.; аналой переносний, одноніжко-

вий з опорою-хрестовою другої пол. ХХ ст.; запрестольною іконою “Христос-Вседержитель” 1913 р.; проскомидійником; іконами “Новозавітня Трійця”, “Св. влмч Варвара з житієм”, “Св. Марія Магдалина”, “Св. Іоан воїн” кінця XIX ст.; іконою “Богородиця-Одигітря” у коштовних шатах XVIII ст.; репродукцією “Вид святої Афонської гори з південно-західного боку”, надрукованою в Санкт-Петербурзі 1803 р.; боковим вівтарем “Новозавітня Трійця” XIX ст.; процесійним хрестом XIX ст.; шафою кін. XIX ст.

В хаті Ольги Василівної Мань, 1921 р. н. зроблено знімки стола 1970-их рр.; тумби 1956 р. (купленої у с. Клішківцях Хотинського р-ну); “вішалки” 1970-их рр.; скрині 1940-их рр.; ліжка 1920-ті рр.; карнизів 1970-их рр.; софи та розписного стола 1950-их рр.; деякі образи.

У садибі Матейців Ніни Василівної, 1959 р. н., сфотографовано профілювання фронтона ганку хати 1970-их рр.; “канапу” першої третини ХХ ст., а у Вакули Віктора Миколайовича, 1936 р. н., зафіксовано ліжко з “виріzkами” 2000 р.; стіл 1960-их рр.; “канапу” з сюжетними розписами. В садибі Євгенії Захарівної Шевчук, 1923 р. н. с. Мо(у)шанець зроблено світлину шафі поч. ХХ ст.

У с. Коновка сфотографовано профілювання ганку хати 1953-55 рр. (майстер – власник хати Василь Іванович Попович, 1921 р. н., навчився будувати від старшого брата і батька); саморобний креденс 1990-их рр. та ганок будинку сільради 1950-их рр. Біля церкви Успіння Пресвятої Богородиці, 1895 р. є брама подвір’я з мурованою огорожею 1968 р. В інтер’єрі будівлі зафіксовано фібулу тканини, що використовують для накривання аналоя кін. XIX ст.; хрест зі сухозліті на покривалі аналоя кін. XIX - першої третини ХХ ст.; клірос 1890-их рр.; іконостас 1890-их рр.; запрестольну ікону “Христос в Силах” та ікону “Євхаристія” кін. XIX ст. (?); аналой з X-видними ніжками, тканиною-пюпітром, складуваний першої третини ХХ ст.; аналой з X-видними ніжками, дощатим пюпітром (трансформованим), складуваний 1930-их рр. (майстер Попович Михайло Іванович (1913-1941 рр.)); поставець першої третини ХХ ст.; стіл 1930-их рр.; процесійний

хрест поч. ХХ ст.; лави першої третини ХХ ст.; павук нави кін. XIX ст.; процесійний хрест на дзвіниці XIX ст. У пришкільному краєзнавчому кімнаті-музеї не виявлено давніх меблів чи інших дерев’яних виробів.

Вороновиця має музей села, в якому було зроблено світлини образа, прядки, відра, миски першої третини ХХ ст.

Тридільна, одноварсна, безверха зі сліпим ліхтарем над навою церкви з добудованими ризницею та паламарнею УПЦ МП Різдва Пресвятої Богородиці. XIX ст. (?), ремонт 1912 р., перенесена 1980 р., диспонує тетраподом кін. ХХ ст.; іконостасом, “Гробом Господнім”, процесійними хрестами; бічним вівтарем-іконою “Богородиця”, шафою-ризницею, аналоєм поч. ХХ ст.; іконою “Св. влмч Варвара” з підписом автора: “І. Сакович, 1908 г.” та “Усікновення голови Св. Івана Предтечі Хрестителя” кінця XIX – початку ХХ ст. У хаті Туржанської Ольги Василівної, 1931 р. н., зазнімковано ікону “Коронування Богородиці” поч. ХХ ст.

У с. Ленківці створено краєзнавчий музей, у якому серед багатьох експонатів, в тому числі і сценічного одягу та біографічних документів Павла Дворського, зберігаються ручний дерев’яний верстат, точильні станочки XIX ст.; посуд; одяг; рушники; профільовані рами 1960-их рр., мисник поч. ХХ ст.

Повернення додому пролягло через с. Окопи Тернопільської обл. По дорозі сфотографовано Кам’янецьку браму, реставровану 1905 р., костиль Св. Трійці 1693-1769 рр. та дзвіницю біля нього, Львівську браму, а в с. Кривче – світлини вежі фортеці.

Наведений перелік важливих об’єктів дослідження, як зазначалось, сфотографовано на цифрову камеру та плівковий фотоапарат, окремі твори заміряно, стисло описано її попередньо датовано (без уточнень в архівних джерелах). Результати експедиційних матеріалів зберігаються в архіві відділу народного мистецтва ї доступні для ознайомлення.